

[Poul Clausen.]

førte de personlige apotekerbevillinger i 1842, så er det nu den tredje hovedrevision af apotekervæsenet, vi står overfor siden 1913. Loven af 1913 var resultatet af et kommissionsarbejde gennem 4—5 år. Loven af 1932 var derimod knap så tidkrævende; den løste til gengæld et hovedspørgsmål, nemlig de salgbare apotekers overgang til offentligt eje. Det nu fremsatte lovforslag har ligesom 1912-forslaget et omfattende kommissionsarbejde bag sig. Det må måske være mig tilladt at sige, idet jeg for et kort øjeblik hæfter mig ved mit personlige tilhørsforhold til apotekerstanden, at jeg med tilfredshed har konstateret, at der ikke fra nogen side, hverken ved denne lejlighed eller forud, er kommet begrundede ønsker til orde om en ændring af selve det system, vi kender. Vel kan jeg erindre, at der i kommissionsbetænkningen af 1912 fra to socialdemokratiske medlemmers side blev fremsat det principielle synspunkt, at apotekervæsenet burde overgå til statsdrift. Men det er længe siden, og senere er jo bl. a. den nugældende ordning blevet til lov under et socialdemokratisk ministerium, i 1932, omend det var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der dengang stod med det direkte ansvar.

Nu hørte jeg nok socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Mørk, i dag gøre visse bemærkninger om det ønskelige i, at en del af apotekervæsenets område kom under mere offentligt tilsyn og muligvis også drift. Jeg lagde mærke til, at det var fabrikmulighederne og engroshandelen, der i særlig grad beskæftigede det ærede medlem, og jeg mener derfor at have lov til at glæde mig over, at årene ikke synes at have ændret det grundsyn, at apotekervæsenet bør hvile på et koncessionssystem, bør være et reguleret område, indenfor hvilket der drives handel med fabrikation af lægemidler, baseret på den farmaceutiske kemis og den farmakologiske forsknings videnskabelige resultater. At dette område også er og må være et prismæssigt reguleret område, følger efter min mening af sig selv, ligesom det er naturligt, at der må stilles særlige krav til udøvernes uddannelse og færdighed,

sådan at sikkerhedskravet bliver honoreret efter fortjeneste, hvilket vil sige i hele den udstrækning, hvori dets effektivitet er afgørende for det enkelte menneskes ve og vel.

Når jeg herefter skal vende mig til de betragtninger, jeg som medlem af dette høje ting vil gøre gældende, vil jeg begynde med at takke den højtærede indenrigs- og boligminister for fremsættelsen af lovforslaget, idet jeg tilføjer, at det konservative folkeparti giver tilslutning til lovforslaget og vil yde støtte til dets gennemførelse.

Blandt de hovedpunkter, som på grundlag af kommissionsbetænkningen har givet anledning til offentlig drøftelse, har intet været mere diskuteret end medicinfabrikernes forhold. Det har vist sig, at 1932-loven på flere punkter nu er utilstrækkelig; udviklingen er løbet fra den, ikke mindst på grund af fabriksmedicinens rivende udvikling. I den forløbne årrække har de danske medicinfabrikker omstillet deres fremstilling af lægemidler fra — mere eller mindre — efterligninger af fremmede specialpræparater til i højere grad at hvile på en original indsats. Adgangen til råstoffer af dansk oprindelse har endvidere bevirket, at visse fabrikationer har kunnet blive banebrydende, og dette har sammen med andre forhold fremmet visse eksportmuligheder, som ikke før har været tilstede. Selvom det måske må antages, at den kommende tid med hensyn til eksportmuligheder vil vise sig knap så gunstig som de seneste år, og selvom der ikke er grund til at tage forskud på mulige vanskeligheder, har jeg alligevel villet sætte en streg under dette forhold, bl. a. på grund af den store betydning, der også i omtalen af det foreliggende lovforslag er tillagt disse muligheder.

Et meget omstridt punkt vedrørende medicinfabrikernes beføjelser har været spørgsmålet om beskyttelsen af fabrikkerens særnævne og om udstrækningen af denne beskyttelse. Jeg kan ikke se rettere, end at der har stået altfor megen blæst om dette spørgsmål. Det er klart, at medicinfabrikkerne har stor interesse i de frieste mulige forhold på dette område, men at det ene eller det andet åremål indenfor den